

یک انتخاب کاملاً خصوصی

دختران دهه هشتادی این بار مهمان شهربانو شدند تا از حجاب و عفاف بگویند

محبا جعفری همان طور که می‌دانید اوا خرداد ماه روزی داریم به اسم روز عفاف و حجاب. اینکه چه اتفاقات تاریخی در این روز رخ داده است را خودتان بروید جست و جو کنید و بخوانید اما آنچه از این روز ما می‌خواهیم در بیاوریم همین دو کلمه عفاف و حجاب است. با تعدادی از دختران دهه هشتادی دور هم جمع شدیم تا درباره آنچه به آن پوشش می‌گویند، صحبت کنیم. در ادامه نظرات این دختران را بخوانید و همراه ما و این دختران خلاق باشید.

حرف از یک انتخاب

زهراسیم طوسی: خلقت انسان یعنی زن و مرد بایکدیگر تفاوت دارد. خداوند ویژگی‌هایی در وجود هر یک قرار داده که آن‌ها را از هم متمایز می‌کند. ذات مرد به گونه‌ای است که جذب زیبایی خانم‌ها می‌شود و خانم‌ها نیز دوست دارند دیده شوند. متأسفانه در جامعه ما، برخی از خانم‌ها نتوانسته‌اند از طریق مهارت‌ها، تفکرات و علمشان دیده شوند و به همین دلیل تصمیم گرفته‌اند با ظاهرشان دیده شوند. من چادر را انتخاب کردم زیرا ارزشم با چادر بیشتر می‌شود و صرفاً مردان جذب ظاهر نمی‌شوند. همین که حرمت من در جامعه حفظ شود، زیبایی خاصی دارد.

ریحانه ناصری: به نظر من، حجاب یکی از نیازهای اصلی بشر است. زیرا می‌توان به پیشینه ۳ هزار ساله آن اشاره کرد. آقای ویل دورانت در کتاب تاریخ تمدن ذکر کرده که جامی نقره‌ای در استان فارس پیدا شده که مربوط به دوره ایلامی‌ها، یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های ایران، بوده است. روی این جام، تصاویر الهه‌های آن زمان دیده می‌شود که پوششی سراسری و کاملاً پوشیده داشته‌اند. بنابراین، حجاب از گذشته تاکنون وجود داشته و صرفاً به انقلاب اسلامی مربوط نمی‌شود.

حس و حال یک پوشش خاص

زهراسبزیان: حقیقت این است که هنگامی که چادر بر سر دارم، احساس امنیت می‌کنم. همان طور که زهرای عزیز اشاره کرد، با چادر احساس می‌کنم حضورم در جامعه بر اساس توانایی‌ها و شایستگی‌هایم است، نه صرفاً ظاهر جسمانی‌ام.

فاطمه لطفی: من نیز معتقدم که باید مراد را در جامعه به خاطر توانایی‌ها و مهارت‌هایم بخواهند. نه صرفاً به دلیل اینکه دختر هستم! در جامعه‌ای که غرب ایجاد کرده، زن را به خاطر جذابیت‌های بصری‌اش می‌خواهند، اما حجاب این خط قرمز را برای مردان جامعه می‌گذارد و نشان می‌دهد که من یک زن هستم که پیش از زیبایی، توانایی‌های لازم برای حضور فعال در جامعه را دارم.

توهین شنیدیم!

فاطمه لطفی: گاهی در خیابان، به دلیل پوشیدن چادر، با تمسخر یا صحبت‌های ناخوشایند مواجه شده‌ایم. اما این موضوع برایمان اهمیتی ندارد. آنچه آزاردهنده است، شنیدن حرف‌هایی از سوی نزدیکان یا دوستان است. برخی از خانم‌های محجبه، به ویژه پس از بحث مهسا امینی، چنین تجربه‌هایی داشته‌اند. حتی در مدرسه، از سوی برخی از هم‌کلاسی‌ها، معلمان، کادر مدرسه و اقوام، برچسب‌هایی ناخوشایند به پوشش ما زده شد.

فاطمه کیوان باقری: وقتی در مکان عمومی هستم و کسی درباره پوشش‌م صحبت ناخوشایندی می‌کند، به خود یادآوری می‌کنم که خادم حضرت زهرا (س) هستم و این چادر هدیه‌ای از جانب ایشان است. به همین دلیل، این حرف‌ها را می‌شنوم اما برایم هیچ اهمیتی ندارد.

ریحانه فرجاد مهر: شاید حرفی که می‌زنند، گذرا باشد، اما در محیطی که آن را می‌شنوم، بیشتر احساس ناراحتی می‌کنم. شاید خود حرف مهم نباشد، اما وقتی تنها هستم و مقابل گروهی قرار می‌گیرم که پوشششان کاملاً متفاوت است، شرایط برایم کمی سخت می‌شود.

ریحانه ناصری

فاطمه لطفی

ملیکا عابدینی

ریحانه فرجاد مهر